

טסורת הש"ס

ורה או רה השל
זכיר את ים דשנה
קידושין: שמות כ ב
יש אינטראקטיבי אלטס והז
שדר ורביה ישבתו בדור
שהלוי ליל רשות או אשר
אומן ואות כל
בשלוח אורה כל
נדוד גאייזו למכ
השכלה ערך בדור:
שמות זט כ ג
ויאמר להם לכו
כל משפטנו תשרו
התקבץ ושלחן
אינו בוכן לו כי קוריש
אלתינו ידו
ונעכמת
שנחת טעם ואכל
וותם ורכם והשביע
קורת ליל אלדרך לא
שעשה מלבקה
דרבנן זט ז
בזים המשמע עזרת
ליה לב כל מלבקה
קדקה כה
ובבור בט לה
בBORUT מיל ריכס
מלחות מושב זט ז
ירירום זט ז
ההלהם זט ז

הנחות הנר"א
[+] תוספות פרישת פון
אלון פ' ממן נלט. כ"ג:

בצ'אלו וסמאחו ייכל לאכט דקטרמי
ו, ומילא טענני. סטי' טמץ נילך על
ה' נונ' קני מל'ן. גלו' דוקומן מקרלה
מאחכחה; ואדרטן שלוחר פאנ' פאנ'טיאו.
בנטנו יי'יט' גאנט' צאנט' קראונ' צאנט'
לאחטמאנ' מהמא 'יע'ט' מארט'ן צאנט'ו
סיט' ווועז' מינ' לאכט'ם כדי' כאנז'ו
וועטאנ' אנט'מאנ' פָּלְכוּ וכטמאנ'ל
ערווא' נאנט'לען נמאן זווכו' אהי'
לייט' שט'ה אל'ה לאכט'ם צאנט': מ'ע'.
למא' מקען מירז'ן קלע' וויל' גו'
געירונ' מאכט'ין זיל'ה מירז'ן מיטטאנ'
מיינ' לאמט'נ' מאכט'ן גאנלען סו' וויל' גו'
קרעל' לאנד'ז'ן הייז' חאל' דנד'ט'ן
נספחס' וויל'ן קו'ן; ואדרטן על' סיט'
שווין קאנט'גראונ' וויל' גו' לה' לה'ן.

שָׁמְעַלְתִּי וְכֵרֶת קָה כְּאֵבֶן וְלֹטֶה מִכְלָל
קָה כָּל יְוִיִּשׁ וְכֵרֶת מָהָה לֹתֶה מִלְּאָה
לֹתֶה: רְבָא אֲנִי נָמָל. מִלְּיָה נְכָזָב כְּנָתָ
מִקְנוֹסָה לֹתֶן חֲוֹשָׁן מִוּס טָבֶן לְגָבֶן.
שְׁלָמָה לֹתֶן חֲוֹשָׁן מִוּס טָבֶן לְגָבֶן.
חֲלִיל חֲלִיל כְּמַחְלֵל מִנְמָדָה יוֹס דְּלָעוֹ
חֲלִיל כְּגֻמָּה וְצָוָקָה תְּכַלְתָּה קְמוֹנָה גָּבָה:
קָה דְּמִים טָבֶן לְחוֹבָה. גְּמָלֵי גָּבָה:
כְּפָלָמָה נְרָב אֲנָי. דְּחָמָר לְכָנָה
יוֹוֹט מִקְנוֹסָה כְּדִי סִימָנוֹתָה שְׁקוֹר
לְבַתְּמִיל בְּצָולָה צָמָת צְיוּוֹת סִירָוָה דְּמַמְּלָכָה
יוֹוֹט סְוָלָךְ לְעַשְׂתָּוָה: הָלָל נְלָכָה.
דְּחָמָר כְּדִי טְמִירָה: מָפָי צְוָעָת.
עַסְתָּוָה נְפִי סִימָנוֹתָה יוֹוֹט יְסִיכָּן
וְכִילָּתָה צָמָת נְגָדוֹר מִתְּמוֹנָה: אַמְלָה
פִּיקָּתָה. יְסִיכָּן וְלֹמֶן יְעַרְבָּן מִתְּסָבָּעָה:
וְגַמְּה מִיְּטִי לְסָמָכָה. כְּנָמָלָה
שְׁעָתָה הַלְּמָדָה כְּסַמְמָה לְלַיְלָה
לְסַעְלָה טָעַם מִן סַמְקָרָה וְסַמְמָה כָּל
כְּרוּיָה נְמָה חֲוֹתָה מִמְּקָרָה מִלְּרָא נְקָט
סִיכָּי לְכִילָּרָה סַהֲמָוֹתָה לְמִזְוֹזָה מִכְלָן
וְסַמְמָה לְמִזְוֹזָה: נָמָה אֲפָר פְּלָטוֹ
אֲפָוָן. סָהָה לְהָמְכָנָה בְּיָסָה לְפָוָן

כלפי. נוממי נוממי: מילוי.
 לתה: מכתין, כתין: טראם יוניב
 ודורות. נויס עוכ: יונקה צב
 לרנטונגה. לטעוד קעודה יוס
 טוכ ונטינטיאו דורך: גאנלי פטטן.
 חמוצים גולדוטס סטיט נאס גאנטומילן
 ומפען מתחמות לפיך מאכו גאנט
 לנווער גאנל נאש נאש קאנט זיגען
 לאטוטו מורה: אאנל גאנל מילדרה.
 טראם ציט שמילרכ ממילקן מלד
 וגאנל קאנר וקסס גאניעו: טד
 פמי טס יוניכס זיג: סקמלו פיטס
 נו גאנטיניס. מילרכ הווע צטפער גאנל
 כל סייס האלהיר: קידוטס ב. צ. זאמלה
 זו זאנטילס: יומקינימו לו נאנט. צאנל
 לו היל נאנטס ומונקן קר שינ גאנטלה
 ייסס קאנל זיגן פליום גאנטלה על דאנ
 זאנטומ זאנטומן זיג מילס למ זמו:
 בס מאנטירין: צאנל גאנל מהי הי. זיאת
 זוג ווילס מאנטרכ עס באנטרכ ווילס
 זאנטומ אלטאנט זאנטומ סטט (זג גאנל)

יום טוב פרק שני ביצה

יום טוב *shall להוות ערב שבת לא
יבשל בחלה מיום טוב לשבת
אבל מכם הוא ליום טוב ואם הותיר
לשבת ועשה חבשיל מעיר וו"ט וסומך עליו
לשבת בית שמאי אומרים שני חבשליין ובית
הלו אומרים חבשיין אחד ושון ברג וביצה
שעליו שחן שני חבשליין אכלו או שאכבר
לא יבשל עליו בבחלה ואם שיר' ממן כל
שהוא סומך עליו לשבת גמ' מהנה אמר
שמעואל ועוד אמר קרא יוכר את יום השבת
להשבתו מי טעמא אמר רבא כדי שברור
יום טוב רב איש אמר כי ר' שאמר אין אופין
הימים טוב לחול תנן עשויה חבשיל מעיר יומ
למא לרב איש דאמר כי ר' שאמר אין אופין
יום טוב אין ביום טוב לא אלא לרבע מאיר אירא
וב נמי אין הבי נמי אלא גורה שמא ישע ותנא
חטאפו ואוח אשר חבשליו בשלו מכאן אמר
על האפי ואין מבשליין אלא על המבוישל
חבשליין מן התורה ת"ר מעשה רבבי אליעזר
ס כולם בהלכות יום טוב צחה כת ראשונה
שניהם אמר הילו בעלי חבויות כת שלישית
רביעית אמר הילו בעלי לנוין כת חמישית
ולו כת ששית יצאת אמר הילו בעלי מארה
פניהם משתנן אמר להם בני לא לכם אני אומר
שח' עולם וועסוקים בח' שעיה בשעת פטירתה
ינים ושותו ממתיקים ושלחו מנוט לאין נכון לו
ת' העצבו כי חרות ה' היא מעוותם אמר מרד
בחי שעיה והא שמחה יום טוב מצוה היא
שמחת יום טוב רשות דתניתא ר' רבוי אליעזר
טוב אלא או אוכל ושותה או יושב ושונה
לה' וחציו לכם אמר רבבי יוחנן ושניהם מקרא
מר' עצרת לה' אלhydr וכותוב אחד אומר
ר' רבוי אליעזר סבר או כולם לה' או כולם לכם
זוי לה' וחציו לכם Mai לאין נכון לו אמר רב
חבשליין אייכא דאמורי מי שלא היה לו להניה
ה' לו להניה עירובי חבשליין ולא הניה פושע הוא
אמר ר' יוחנן משום ר' אליעזר בר' שמעון אמר
על וקדשו קדושת היום והאמינו כי ואני פורע
בור בר' שמעון הרוצה שיתקיים נסמי יטע בהן
ס' ה' אי נמי אירא בשמות כדאמרין אינש
תניא נמי הבי שרה שיש בה אדר אינה גנלה
תרמן תני רב תחלפה אחותה דרבנן חווהה
אלל

קיט מיפוי שטחים נחלות וכ"כ עלינו: חי טעה. סעודה: ה' טעה לו לנו. נכון. נכון שטחים לנו הדרה מעכבר יישע והם מוחכסים סימן משורר לתוכם נסלת הקופוים ומוליכים עט בוכן אדר. אולי חטאנו וזה לו בס' למלוחוק ומוימים פולני יהוד וחויה בז' בז' לי עדין סלוכה דסתמה בל' ובל' מילון יהוד וחויה צהלה בז' קיוס מוחך ולכך גנול דלא: כפמיא. יהוד כח כח וכך קול לדרכ' האחים וזה מהר מומניין זרים' וכו' ווילו נונפס הרכבה והו לאבד נגדר. ול' נסלה סתומה מן' עצב' מה' זכותוועש דרכ' יהו' וויל' מעריבין ואונגן כדמזר גוועטינ

יום טوب. לו ייגל נסחלה. נא
ווארול נאל מכם כו' סdag כטולן חותם: הלו לו פארד
יליף דערובי מאכליין לדען ובוי קה
או אובל ושורחה או יושב ושורה.
וולט'ג' דלעל קומס למלמדין
הכלו מכםיס וטמו ממתקים מסוס
דעיס פדרסָה הו דה צה'ר גדרסָה ומ'ם
נמי סי' נולאים מהר גדרסָה ומ'ם
המר ללו הכלו מכםיס וטמו ממתקים
מסוס קממת יוס טוכ: לו עלי'
ואני פועץ, וכון דהמר (פחסס דז'
ק.)* עטה צבען הויל ואלה מטען
לכריום ס'ם כטולן הייל ואנו פערען:

מן הפה לשבה ומנה יפה
מיום טוב לשבח כל וחומר
טוב וסומך עליו לשבח בשש
מיום טוב לשבח הדינו ומערוב
מערוב יום טוב אפליו ביום טה
מפניו סמכו חכמים לעובוי
שהיה יוישב והדרש כל הוו
אמר הלו בועל פטן כה
אמר הלו בועל כדין כה
אמר הלו בועל כוסות החלה
נתן עניין בתלמידים החילוי
אלא להללו שיצאו שמנוחה
אמר להם ^ל לנו אבל משם
כי קדוש היום לאודונינו וא
שמנו חי עולם ועופקן
רבי אליעזר לטענימה אמר
אומר אין לו לאדם ביום
ר' יהושע אומר חלקה חזין
אחד דריש כתוב אחד א
עדרת תהיה לכם הא כייז
ורבי יהושע סבר חלקה חזין
חדרא למיא שלא הניח עירוב
עירובי התבשין: אבל מי שהו
מאי כי חרותה ה' היא מעוכבת
לهم הקב"ה לישראל בני לוז
ואמר ר' יהונתן מושם ר' אליעזר
אריך שנאמר ^ט אדר במרות
מאי אדר אדר קדימא לדרי דרי
ואינה נתפסת פרדרותה מש

ארכיאולוגים מוסלמים נתקו בפער עז בין תרבותם התרבותית לבין תרבותם המדינית וה_socאלית. כדוגמה לתרבותם החומרית, בתקופה המוסלמית המוקדמת, נתקו הארכיאולוגים בפער עצום בין תרבותם המוסלמית לבין תרבותם הנוצרית. בתקופה המוסלמית המאוחרת, לעומת זאת, נתקו הארכיאולוגים בפער עצום בין תרבותם המוסלמית לבין תרבותם הנוצרית.